

השוחט פרק שני חולין

מסורת הש"ס

(א) [עין חסד] לקמן קב.
ד"ה אלא ללא, (ב) לקמן
קכ"א, (ג) ג"ז שם, (ד) ולקמן
ע"ד, (ה) [לפיל כט, א].
(ו) פסחים כ"ז, נ"ח, ב לקמן
ל"ז, (ז) [לקמן ל"ז, א].
(ח) [לקמן סט, א], (ט) ויקרא
יט, י' (י) [יחא ע"ד].

תורה אור השלם

ו. רק ה' לא תאכלו
על הארץ תשפכו
במים: דברים יב טו

גליון הש"ס

גמ' חיה בקרשים פי
איבא. פין יומא סד ע"א
סד"ה לחייתו:

מוסף ריש"י

מי מטערפ ראשון לשני. הוואל וגס
ההסתי) אס מטערפ סימן ראשון לסמן
לא יטערפ עמו לטער אוחו אבר מידי
נמי חפשוט דמטרפך דלא מהני חילוק
לא חילוקי רישוא: עד כאן לא
איבעיא כו'. איהשמי אהדיין
לשמעתין דאמרינן הדד ביה זירא
וגו): מההיא לעיל דמבני מכו לטהרה
מידי נבלה מכלל דפשיטא ליה
ליטורפא נבזיה דביני בני: זירא
בדר ביס. ופשיטא ליה לרבי זירא
לחף באכילה שריא דאין טרפה לחי'
חיות. והא דבני רבי זירא לענין
טומאה: דמריש דרבא. דמחר לעיל
וגו): לא אמר רבי לקוש אלא בדרבא אכל
בבני מעיס טרפה מיעביא ליה לר'
זירא אס טהורה מיהא מידי נבלה
וא לא: **מדרש לקיט.** דלמר (שם) כיון
שנאכל קנה הוי ריאה כמחא
בדיקדוקא שמע מניה אין חומטין
עובד כוכבים על בני מעיס משום
ריאה גאדווי כמי שהזליה מן
הבהמה בצודה מפרסתא ועובד
כוכבים לאו בשחיטה תלי היתר אכילה
דייה אלא הוזכרה שחיטת אלו ואבר
מן הוי נשאר לכן וכן יוצאה וזכר
מידי אבר מן הוי עד שחמות אכל
לישראל יתה מידי אבר מן הוי ע"י
שחיטה: **הוה יסיבנא קמיה דרב**
אחא. כי אמר לא מיהא: ולא
אמרי ליה. ונחמתי בעמלי ויהי הקשיתי
לו: הרווא לאכול כו'. משום דמעלי
כדאמר לקמן בסמוך הרווא שבירא: ולא
מביס בשחיטה. שאינו מחובר הפשט
ויכול לחומטו מיד קודם יציאת הגוש
ומתחתיו לא נשאר דפסה דאמרינן
בצרכה מיתוס (שם דף קד"ה). מנין
שאסור לאכול מן הבהמה קודם שנאכל
נפשה ח"ל לא תאכלו על הדם: אחד
עובד כוכבים כו'. הווא גלאמרינן
במיתא תליא מיתלא ויהא אבר מן
הוי לגבייה ויהי דלא כר אחא:
ומדירו יפה יפה. מפני שעדיין נזהל
הדם לנאת ולא יא: **במרג' בידיס**
מפסאבוס. כלומר נבל נטילה דגורי
עליהם ליות שניות. וגבמרה דגורי
אילו הוכשרו נמי אין שני עשה
שלישי בחולין: **הוכשרו בשחיטה.**
מגו דשרי שחיטה לך בשר מידי
אבר מן הוי משויא לך נמי אוכלא
לגבי טומאה: **גב' כי לא יא** מכל
דשקרי. במתיה. וריקת רבי הוא
דשריא להו דכתיב (דברים יז) ודם
ונחץ ישקר ודור והבשר תאכל:
שאינו משקרי. אס נפל על הרעים:
דס הנשקר כמים. הוי כמים: **דס**
קרימא לו מיהא הקדש משקרי:
לקמיה אוכלא ולקבולי טומאה דמתיא
בפסחים (נה). והבשר ויקרא [ו] לרבות
עושים ולתנוה דמ"ג דלאו אוכלא
להו אוכלא: **בכסף מעשר.** ביר
ונתת הכסף וגו' ואשמעינן דשני ע

ולעיתים נשחט או לא ופשיט
להתיר שאר העובר בצלילה
ה. ולענין ניקבו בני מעיים
אול בשחיטה הואיל ובסימנין

מולחו יפה יפה ומדיחו
כגון דחלליה צי
(ק"ג) אי נמי משום דאירי
ולקדירה אירי אי נמי מירר

מי 'מצטרף סימן ראשון לסימן שני למהרה
מידי נבלה או לא עד כאן לא איבעיא לן
אלא למהרה מידי נבלה אבל באכילה
אסורה א"ל רב אחא בר רב לרבינא דלמא
לעולם לא הדר ביה ור' זירא דלבריו דרבא
קאמר וליה לא סבירא ליה אמר רב אחא
בר יעקב 'שמע מינה מדר' שמעון בן לקיש
מומנין ישראל על בני מעיים 'ואין מומנין
עובדי כוכבים על בני מעיים מאי טעמא
ישראל דבשחיטה תליא מילתא כיון דאיכא
שחיטה מעלייתא אישחרי להו עובדי כוכבים
דבנחירה סגי להו ובמיתה תליא מילתא הני
כאבר מן החי דמו אמר רב פפא הוה יתיבנא
קמיה דרב אחא בר יעקב ובעי דאימא ליה
מאיכא מידי דלישראל שרי ולעובד כוכבים
אסור ולא אמרי ליה דאמינא הא טעמא
קאמר תניא דלא כרב אחא בר יעקב 'ההרוצה
לאכול מבמה קודם שתצא נפשה חותך
בזית בשר מבית השחיטה ומולחו יפה יפה
ומדירו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה
ואוכלו אחד עובר כוכבים ואחד ישראל
מותרין בו מסייע ליה לרב אידי בר אבין
'דאמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאן הרוצה שיכריא חותך בזית בשר מבית
שחיטתה של בהמה ומולחו יפה יפה ומדירו
יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה אחד
עובר כוכבים ואחד ישראל מותרין בו
מתני' 'ההשוחט בהמה חיה ועוף ולא יצא
מהן דם כשרים ונאכלין בידים מסואבות לפי
שלא הוכשרו בדם 'ר' שמעון אומר הוכשרו
כשחיטה: גמ' טעמא דלא יצא מהן דם הא
יצא מהן דם אין נאכלים בידים מסואבות
אמאי ידים שניות הן 'ואין שני עושה שלישי
בחולין וממאי דבחולין עסקינן דתני חיה
דאילין קדשים 'חיה בקדשים מי איכא ותו 'הוא
בקדשים כי לא יצא מהן דם כשרה 'הוא
נעצמו לדם הוא צריך ותו אי בקדשים כי יצא
מהן דם מי מכשיר 'והאמר ר' חייה בר אבא
אמר רבי יוחנן מנין 'לדם קדשים שאינו
מכשיר שנאמר 'על הארץ תשפכו כמים
דם שנשפך כמים מכשיר שאינו נשפך כמים
אינו מכשיר ותו אי בקדשים כי לא יצא
מהם דם לא מתכשרי ליתכשרי בחיבת
הקדש 'דקיי"ל 'חיבת הקדש מכשרת א"ר
נחמן אמר רבה בר אבוב הכא בחולין שלקחן
בכסף מעשר עסקינן ודלא כר"מ דתנן

וזהו חיצת הקדש משווא
לים דכתיב (דברים יד)
זהו שלישי ללא כר"מ:
כל

כמים מכשיר כו' ובפרק
אמרין זהמה בכלל חיה
כמים מה מים לא בעי
בדם חיה ועוף דכתיב כסוף
וף הוקשה למים בין לענין
הום הוקשה למים לענין הכסף

לג.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נאמן זה אין לי הכנה כלל
ועדאה דג'ל כלאחר לא אחר
דש ערסות לחי חיות דודאי
ס"ל דמוחר והא דשאל שאלה
ז' לנכריו דר' אירא אחר.
ב) נראה דג'ל דהי כמו
שתלשו חתים דעדיין לא גמר
כפי מיתה וס'.

ימות: דם שאינו נשפך בחיים
והרי דם דמב רחמנא וכל נפש
שני אמר קרא על הארץ תשפנו
לדם קדשים הא לא איתקש למים
וע"ע חוספות פסחים דף כב. ד"ה מה:]
ודלמא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones